

spraakwater

Een magazine van De Vijverhof

Winter 2020

Medewerkers
special

Onze medewerkers uitgelicht

#samenstaanwesterk

Welzijnswerk
Dagbesteding
in nieuwe vorm

Crisisteam in tijden van corona

Direct in actie bij
besmetting

Nieuwe leden Raad van Toezicht

Interview met onze
nieuwe voorzitter

Geestelijk verzorgers

“Ik wil er graag zijn voor
mensen.”

Inhoud

Spraakwater 17

Winter 2020

8

Crisisteam in actie

Direct in actie bij besmetting.

10

1^e etage

"We hebben nu meer persoonlijk contact met de bewoners."

12

2^e etage

"De bewoners hebben het moeilijker."

14

3^e etage

"We maken wat extra tijd voor bewoners."

17

Technische dienst

"Het is drukker dan ooit."

16

4^e etage

"Richten op wat er nog wel kan en mag."

21

Keuken

"We missen het klaarmaken van buffetten voor feestjes."

27

Huishouding Intramuraal

"We passen ons gewoon aan en doen ons best!"

En verder...

Bewoonster Lyda Stout	4
Raad van Toezicht	6
Receptie	18
Welzijn	20
Kantoor	22
Thuiszorg	24
Geestelijk verzorger	26

Medewerkers zijn speciaal

Voor u ligt een speciale Spraakwater: een medewerkers-special. Want medewerkers in het algemeen, maar zeker in een organisatie als De Vijverhof, zijn zeer speciaal! Zij verdienen het om zelf een keer in het middelpunt van de belangstelling te staan.

Binnen De Vijverhof werken mensen die bevolgen en betrokken zijn. Dit merken we voortdurend, maar zeker in deze coronatijd wordt dit nóg beter zichtbaar dan normaal.

Bevolgen en betrokken medewerkers hebben hart voor hun werk én voor de organisatie: een gouden combinatie. Onze werknemers zetten zich in om zichzelf en De Vijverhof continu te verbeteren. Hun positieve houding ten opzichte van het werk en de organisatie heeft ook effect op collega's, op de werksfeer en op de buitenwereld. Bevolgen en betrokken medewerkers zijn onze ambassadeurs. We staan er wellicht niet altijd genoeg bij stil, hoe belangrijk dit is en hoe bijzonder!

Daarom deze Spraakwater-medewerkers-special, waarin onze fantastische werknemers en hun persoonlijke verhalen centraal staan.

Ook in deze special de nieuwe voorzitter van de Raad van Toezicht, Tineke Keuzenkamp. Zij vertelt haar verhaal over de personele wisselingen in de Raad van Toezicht en de ambities die de Raad heeft.

Wat deze coronatijd ons in ieder geval (nóg meer) duidelijk heeft gemaakt, is dat we elkaar allemaal hard nodig hebben - medewerkers, bewoners, vrijwilligers, huurders, cliënten, management, bestuur en Raad van Toezicht - en alleen samen verder komen!

Ik wens u veel leesplezier!

Marian van Roosmalen
Directeur-Bestuurder De Vijverhof

Collega's

**Samen beginnen we aan de dag
De één met een brom,
de ander met een lach**

**Maar altijd werken we samen,
aan hetzelfde doel
Met creativiteit, passie en gevoel**

**Bundelen onze krachten,
ideeën en gedachten**

**Behandelen elkaar met respect
Als we dat allemaal proberen,
kunnen we veel van elkaar leren**

**Hebben we plezier in ons werk...
SAMEN STAAN WE STERK**

Bewoonster

Lyda Stout

“
Ik ben zo blij
dat we weer
wat meer
mogen!”

Toen in maart de verzorgingshuizen op slot gingen, brak voor veel mensen een verdrietige, eenzame periode aan. Ook voor Lyda Stout, die nu ruim anderhalf jaar in De Vijverhof woont. Toch heeft ze er het beste van gemaakt – en dat doet ze nog steeds.

Als we Lyda Stout in november spreken, heeft ze in haar appartement al een kerstboom staan en er hangen lampjes en andere kerstversiering. “Je moet het toch maar gezellig maken”, zegt ze lachend. “Dat lukt hier prima hoor, want De Vijverhof is een fantastische plek. Ik heb helemaal niet het idee dat ik in een verpleeghuis woon en heb het hier prima naar mijn zin. Door een herseninfarct ben ik halfzijdig verlamd, hier krijg ik alle zorg die ik nodig heb.”

Dramatische periode

Toch was het afgelopen jaar ook voor haar flink afzien: verplicht binnen blijven is voor niemand leuk, helemaal niet als je gewend bent om elke dag naar buiten te gaan. “Dat was een dramatische periode”, geeft ze aan. “Het was mooi weer, ik wilde dólgraag naar buiten maar mocht de afdeling niet af. Als je dan ziet hoe de mensen aan de overkant lekker in de zon op hun balkon zitten, is dat heel naar. Ook mijn familie ruim drie maanden niet kunnen ontmoeten, was akelig. Vooral omdat vlak daarvoor mijn eerste kleinkind is geboren. Dat wil je dan toch graag zien en vasthouden. Daar heb ik veel verdriet van gehad.”

Ontsnappingspoging

“Gelukkig kon ik videobellen met mijn kinderen, dat was fijn. En ik heb me wel vermaakt met schilderen hoor. Hoewel, dat is meer kwasten verpesten, haha!” Na een tijdje mocht de familie op ‘raambezoek’ komen, maar dat voelde voor Lyda Stout toch een beetje als een gevangenis. Ze deed haar naam eer aan en ondernam een ‘ontsnappingspoging’. “Ik ben in mijn rolstoel stiekem in de lift gegaan om een frisse neus te halen. Ik stond al beneden in de hal, toen ik het hoofd van de afdeling zag staan en haar gedag zei. Dat was heel stom, want toen heb ik mezelf verraden en werd ik teruggestuurd. Niemand was boos hoor, iedereen begreep het wel en moest erom lachen. Maar ik mocht het echt niet meer doen!”

Kaartjes en koekjes

Inmiddels is het ergste leed geleden. Familieleden mogen weer op bezoek komen en Lyda Stout heeft haar kleinkind kunnen knuffelen. “Heerlijk was dat! Ook heb ik sinds maart ontzettend veel kaartjes gekregen, en zelfgebakken koekjes van kinderen uit de buurt. Dat doet een mens goed. Gelukkig mogen we hier op de afdeling ook weer dingen samen doen. Ik hoop dat we met z’n allen gezond blijven en de maatregelen snel verder worden versoepeld!”

Nieuwe leden én een nieuwe voorzitter voor de Raad van Toezicht

De Raad van Toezicht van De Vijverhof heeft de afgelopen tijd een flinke verandering doorgemaakt. Vijf oud-leden zijn gestopt, er zijn drie nieuwe leden toegetreden én de Raad heeft een nieuwe voorzitter in de persoon van Tineke Keuzenkamp.

Ze was al een jaar of zes lid van de Raad van Toezicht (RvT) toen Tineke Keuzenkamp afgelopen januari de rol van voorzitter op zich nam. Zij verwelkomde de nieuwe leden: Elsbeth Vogel, Jan Willem Spijkman en Wim Driese. "Toen we de oproep plaatsten voor het werven van nieuwe leden, kregen we heel veel sollicitaties binnen, ontzettend leuk!", geeft Tineke Keuzenkamp aan. "Dit is een mooi compliment voor De Vijverhof; het laat zien dat dit een woonzorgcentrum met een goede naam is, waar mensen graag bij willen horen. Dit is te danken aan de mensen die er werken en de manier waarop ze dit doen."

Blij met specialisten

De Raad van Toezicht bestaat momenteel uit zes leden. Zij houden, zoals de naam al aangeeft, toezicht op het handelen van De Vijverhof. Zo moeten de financiën op orde zijn, maar bijvoorbeeld ook alles rondom het vastgoed, de zorg en het personeelsbeleid. De leden hebben deze onderdelen in portefeuilles verdeeld, passend bij de kennis en ervaring van het betreffende lid. "We hadden een mooi aantal nieuwe kandidaten waar we uit konden kiezen", vertelt de voorzitter. "Ideaal, want nu hebben we specialisten in de Raad van Toezicht die kunnen meekijken én meedenken op deze verschillende vlakken." De leden overleggen regelmatig met de bestuurder van De Vijverhof over de ontwikkelingen binnen de organisatie. Verder is er contact met medewerkers en bewoners, de Ondernemingsraad en de Cliëntenraad.

Goede verstandhouding

Tineke Keuzenkamp: "In de Raad van Toezicht bespreken we wat goed is voor De Vijverhof. We hebben een goede onderlinge verstandhouding, heel waardevol. Daarnaast

heeft de Raad van Toezicht een adviserende functie. Uiteraard bepaalt de bestuurder wat er gebeurt, maar we denken wel mee. Zo profiteert ook de bestuurder van de expertise van onze leden." Vooral nu, in tijden van corona, is het volgens de voorzitter belangrijk om goed met elkaar in contact te blijven. "Zo vinden we het belangrijk dat de protocollen op orde zijn wanneer een bewoner of medewerker besmet is met COVID-19. Ook de werkdruk van medewerkers is een punt van aandacht. We vergaderen nu online. Dat is minder handig, vooral omdat we nu de informele contacten en praatjes in de pauze missen, maar het is niet anders."

Toekomstplannen

Wat zijn, nu en in de toekomst, belangrijke aandachtspunten voor de Raad van Toezicht? "We willen in de eerste plaats een goed team vormen", geeft Tineke Keuzenkamp aan. "Nu er zo'n grote ledenwisseling is geweest, besteden we hier extra aandacht aan. Ook zullen we, als het weer kan, als totale Raad van Toezicht een soort kennismakingsronde door De Vijverhof organiseren. Zo kunnen de bestaande en nieuwe leden in gesprek gaan met bewoners en medewerkers, om te weten wat er in de organisatie speelt en waar De Vijverhof voor staat. Verder kijken we naar de kosten van de zorg: hoe kunnen we die beheersbaar houden en hoe houden we De Vijverhof financieel gezond? Ten slotte willen we graag aandacht besteden aan de christelijke identiteit van De Vijverhof. Voor veel leden is die identiteit belangrijk en het is belangrijk hoe je die borgt. We merken dat er veel behoefte is aan zingeving. Wij onderzoeken hoe we daar handen en voeten aan kunnen geven."

Crisisteam in tijden van corona

Direct in actie bij besmetting bewoner met COVID-19

Bij De Vijverhof doen we er alles aan om het coronavirus buiten de deur te houden. Maar helemaal voorkomen dat 't virus hier de kop opsteekt, kunnen we natuurlijk niet. Daarom zijn we goed voorbereid als een bewoner besmet blijkt: we hebben een speciaal crisisteam samengesteld dat meteen in actie komt, om te voorkomen dat er meer mensen ziek worden.

Het crisisteam bestaat uit zeven personen. Elma Teunisse, teamleider zorg, is er één van. Zij vertelt: “Is een bewoner positief getest, dan komen we meteen als team bij elkaar om het plan de campagne te bespreken. We bepalen wie we moeten inlichten en testen, wie dat doet en wat we moeten regelen op de afdeling waar de besmette persoon woont. Bewoners die positief getest zijn, blijven op hun kamer tot ze beter zijn en bewoners die nauw contact hebben gehad met de besmette persoon, moeten tien dagen in quarantaine. Het bezoekbeleid wordt aangepast en familieleden worden ingelicht. Afdelingen gebruiken voor de positief geteste of ‘verdachte’ bewoners – naast de mondkapjes en handschoenen die zorgmedewerkers al dragen – beschermende kleding en spatbrillen en moeten zich aan strenge richtlijnen houden. Zodra de quarantaineperiode is verstreken, de positief geteste bewoners weer hersteld zijn en er geen andere bewoners besmet zijn, mogen de beschermende pakken uit en kan de afdeling weer open voor bezoek. Een besmette medewerker moet meteen thuis in quarantaine. Na drie dagen zonder klachten mag diegene weer gaan werken.”

Uitbraak onder controle

Bij de ‘eerste golf’ raakten in De Vijverhof geen bewoners besmet. Maar in de periode daarna was het toch raak: 18 bewoners bleken het coronavirus onder de leden te hebben. “Dat was behoorlijk heftig”, vertelt Elma Teunisse, “maar gelukkig is iedereen inmiddels weer beter. Tijdens die uitbraak overlegde het crisisteam elke ochtend.

Er lagen al protocollen klaar en we hadden nauw contact met de GGD, dus we wisten meteen wat ons te doen stond. Het was voor medewerkers en familieleden wel even schakelen. Niet alleen als het gaat om de richtlijnen voor de juiste zorg, maar sommigen zijn ook bang om zelf besmet te raken. Heel begrijpelijk natuurlijk. Maar als je de richtlijnen goed opvolgt, is de kans op besmetting minimaal. Gelukkig hebben we het virus weer onder controle gekregen, al ligt een nieuwe uitbraak altijd op de loer: iemand kan het van buiten zo weer meenemen naar binnen. Gelukkig hebben we nu een mondkapjesplicht en houdt iedereen zich hier netjes aan.”

Bezoekbeleid

Ook Marianne Terpstra is lid van het crisisteam. Als vice-voorzitter van de cliëntenraad van De Vijverhof kijkt zij vooral naar de belangen van de bewoners en hun naasten. “In de beginfase heeft de cliëntenraad een mail naar alle contactpersonen van de bewoners gestuurd, om te vragen wat voor hen belangrijke punten van aandacht

waren”, geeft ze aan. “Die heb ik zoveel mogelijk meegenomen in het overleg van het crisisteam. Het ging met name om praktische zaken, zoals het bezoekbeleid. Wanneer mag er weer bezoek komen? Hoeveel dan? En moeten zij een mondkapje op? Als ik het als buitenstaander bekijk, kan ik De Vijverhof niets dan complimenten geven over hoe ze alles in deze situatie hebben aangepakt.”

Oog voor cliëntbelangen

“We hebben onlangs weer een periode van besmettingen binnen De Vijverhof afgerond”, gaat Marianne Terpstra verder. “Alles werd kordaat opgepakt. Iedere betrokkene ging er heel goed mee om en nam zijn of haar verantwoordelijkheid. Zo konden we snel mensen testen en hadden we genoeg beschermende pakken beschikbaar. Hierdoor was de situatie snel weer onder controle. Het is goed om te zien dat dit soort belangrijke zaken op een prettige manier wordt geregeld en dat er wordt geluisterd naar de stem van de cliënten. Dat is zeker in deze tijd heel waardevol.”

“Bewoners die positief getest zijn, blijven op hun kamer tot ze beter zijn en bewoners die nauw contact hebben gehad met de besmette persoon, moeten tien dagen in quarantaine.”

“
Gelukkig
zijn we
vindingrijk.
Er kan nog
steeds heel
veel.”

Mandy van Weelie, medewerker welzijn:

“We hebben nu meer persoonlijk contact met de bewoners en bieden maatwerk”

Zorgen voor een zinvolle dagbesteding en gezellige activiteiten voor de 44 bewoners van de eerste etage. Dat is een van de taken van Mandy van Weelie, medewerker welzijn. Maar vanwege de coronamaatregelen moeten we dit anders vormgeven. Hoe gaan ze hier op de afdeling mee om?

“Het is onze zorg om activiteiten aan te bieden waar de bewoners behoefte aan hebben en die ze met plezier doen”, legt Mandy uit. “Hierbij kun je denken aan het draaien van muziek, creatief bezig zijn, geheugenspelletjes en bewegen. Vooral dat laatste vinden we heel belangrijk. Bewegen kan heel goed met de SilverFit: een hometrainer met een televisiescherm waarop verschillende fietsroutes door Nederland, maar bijvoorbeeld ook mooie routes door de bergen te zien zijn. Hierdoor lijkt het net of je daar op dat moment fietst. Dit stimuleert om te blijven bewegen, echt een fijne vinding!”

Meer diepgang

Bewoners zijn nu noodgedwongen vooral op hun kamer te vinden. Niet leuk, maar volgens Mandy zorgt dit wel voor extra persoonlijke aandacht. “We hebben meer één-op-één contact en kunnen op het gebied van activiteiten veel meer maatwerk leveren. Zo gaan we bij elke bewoner op bezoek met een kar met onder meer puzzels, beeldmateriaal, boeken en spelletjes. Hieruit kiezen de bewoners zelf wat ze graag met de begeleider willen doen, op hun eigen kamer. Zo ontstaat er meer interactie en diepgang, leren we bewoners nog beter kennen en ontdekken we andere interesses. Heel waardevol!”

Denken in mogelijkheden

“Helaas kunnen we nu niet samenwerken met vrijwilligers en familieleden van bewoners, die missen we echt! Maar

gelukkig zijn we vindingrijk. Er kan nog steeds heel veel. We proberen heel creatief te zijn in wat we kunnen doen om eenzaamheid onder bewoners tegen te gaan. Hier zetten we ons allemaal 100% voor in. Uiteraard ook de komende feestdagen, die we niet samen met de families op de afdeling kunnen vieren. Heel verdrietig – en voor bewoners van onze psychogeriatrische afdeling heel verwarrend. We gaan proberen het gemis van familie een beetje te verzachten door op een andere manier een kerstdiner te organiseren en extra aandacht te besteden aan kerstversiering. Ook gaan we sowieso kerststukjes en kerstkaarten maken. We denken in mogelijkheden en maken er het beste van!”

Adeline van Mullem, Leerling Verzorgende

Verpleegkundige Mariëlle Prins:

“Ons werk is nu zeker zwaar, maar de bewoners hebben het moeilijker”

Deze coronatijd is voor zorgmedewerkers een flinke uitdaging. Mariëlle Prins, verpleegkundige op de tweede etage van De Vijverhof, kan erover meepraten. “We hebben heel vaak de tablet gebruikt om bewoners te laten videobellen met familie.”

“Vooral de eerste fase, afgelopen voorjaar, was zwaar voor de bewoners”, vertelt Mariëlle. “Er mocht niemand meer op bezoek komen, de huiskamer ging dicht en mensen moesten op hun kamer blijven. Gelukkig kreeg elke afdeling een tablet, zodat we samen met de bewoners konden videobellen met familie. Daar hebben we flink gebruik van gemaakt!”

Voorzichtig weer op bezoek

De situatie werd beter toen de maatregelen werden versoepeld en er langzaam weer wat bezoek mocht komen: één persoon per bewoner per dag, op gepaste afstand in een aparte ruimte en met een mondkapje op. “Het hou-

den van afstand was voor veel mensen moeilijk, dat was naar om te zien”, geeft Mariëlle aan. “Vooral mensen met dementie begrepen vaak niet waarom er niet gewoon geknuffeld kon worden. Af en toe leverde het zelfs boze reacties van bewoners en verdrietig bezoek op. Sommige familieleden hebben toen besloten dat het beter is om maar niet meer op bezoek te komen en het bij videobellen te houden, hoe triest dat ook is.”

Beschermend pak

Het werk werd echt heftig toen er bewoners besmet bleken met corona. Dankzij snel actie ondernemen heeft het virus gelukkig niet ver om zich heen gegrepen, al zijn ook enkele medewerkers ziek geworden. “Toen werd de werkdruk wel even pittig”, zegt Mariëlle. “Vooral omdat een flink aantal uitzendkrachten niet op een quarantaine-afdeling wilde werken. Dat is begrijpelijk – omdat zij daarna een aantal dagen niet ergens anders mogen werken vanwege besmettingsgevaar – maar wel zuur voor ons: we moesten regelmatig dubbele diensten draaien. En een hele dienst in een beschermend pak rondlopen is zwaar. Ook moet je goed opletten dat je je aan de strenge richtlijnen houdt bij het aan- en uittrekken ervan. Gelukkig houden we elkaar op de afdeling alert.”

Maritha Kosten, Verzorgende IG

“

We zijn sowieso een veel hechter team geworden het afgelopen jaar, dat is mooi om te zien. De situatie zorgt voor verbinding.

”

Elkaar oppeppen

“We zijn sowieso een veel hechter team geworden het afgelopen jaar, dat is mooi om te zien. De situatie zorgt voor verbinding. We hebben elkaar echt nodig en we peppen elkaar op als er iemand even doorheen zit of even lekker wil klagen. Bijvoorbeeld omdat we nu een groot deel van de dag politieagentje moeten spelen om mensen weer op hun kamer te krijgen. Zij zijn eenzaam, de activiteiten en gezellige koffiemomentjes zijn weggevallen en ze zoeken contact op de gang, maar dat mag niet. Het werk is zeker zwaar nu, maar de bewoners hebben het moeilijker. Wij begrijpen wat er aan de hand is en mogen na ons werk lekker naar huis, zij kunnen geen kant op. Wij passen ons aan en vinden wel een nieuwe structuur. Wat wel een voordeel is, is dat we de bewoners nu meer individuele aandacht kunnen geven. Dat is wel iets om te onthouden als het straks weer bij het oude wordt.”

In de watten gelegd

Mariëlle was in het begin van haar zwangerschap, toen het coronavirus in Nederland opdook. Was ze bang voor haar ongeboren kindje? “In het begin vond ik het echt wel

spannend ja, vooral omdat er nog zo weinig over het virus bekend was. Maar toen ik zag dat zwangere vrouwen ook op de IC werkten en ik er met een arts over heb gesproken, zwakte de angst wel af. We hebben gelukkig al vanaf het begin goede beschermingsmiddelen, dat geeft een veilig gevoel. Ik vind dat De Vijverhof sinds de start juist gehandeld heeft. We zijn maar een kleine organisatie die zelf keuzes moet maken: ik heb veel respect voor het management team. En we zijn de afgelopen tijd flink in de watten gelegd: hoeveel eten er niet naar boven is gebracht! We worden echt gewaardeerd, dat is een fijn gevoel. Samen maken we er wat van!”

Afdelingsassistente Mariët Kreuk maakt graag een beetje extra tijd voor bewoners

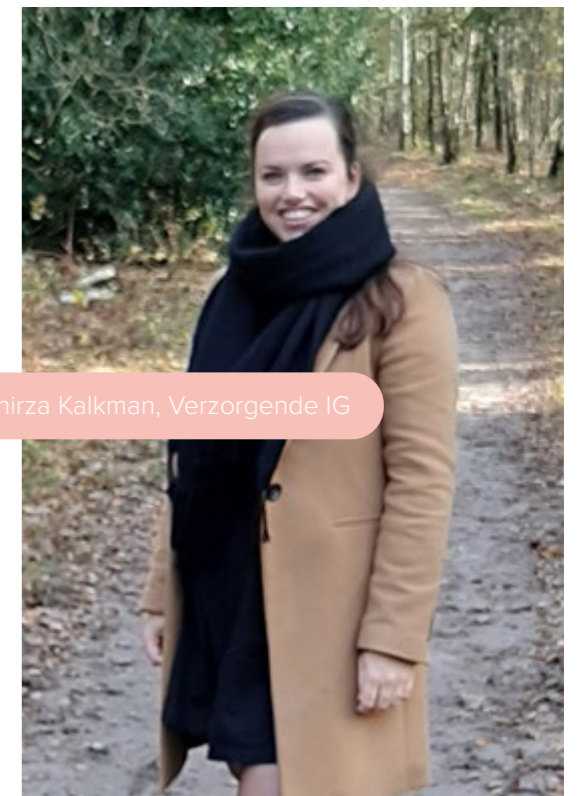
Sinds 2016 werkt Mariët Kreuk met plezier als afdelingsassistente op de derde etage. Ondanks dat het flink doorwerken is, maakt ze graag extra tijd voor een praatje met bewoners. “Dan maar iets later naar huis.”

Mariët begint haar werkdag om 7.00 uur. Tot half vier is ze druk bezig met onder meer het dekken van tafels in de serre, rondgaan met brood- en warme maaltijden, koffie en thee, het legen van prullenbakken, het verschonen van bedden en het rondbrengen van de post. Ook ruimt ze kleding van de bewoners op en vult ze het linnengoed bij. Tussendoor doet ze bij de bewoners wat kleine afwasjes en vraagt of ze iets voor hen kan betekenen, zoals het schillen van fruit. “Een heel leuke, afwisselende baan”, vertelt Mariët.

Extra beetje aandacht

Sinds de intrede van corona is er wel het één en ander veranderd. Mariët: “We moeten nu bijvoorbeeld een mondkapje dragen. Dat vind ik vervelend omdat ik er hoofdpijn van krijg. Maar het is voor de veiligheid van iedereen, dus dat gaat natuurlijk voor. Ook mogen er minder mensen tegelijkertijd samen eten in de serre. Gelukkig mag er weer bezoek komen, maar er komen minder mensen dan anders. Hierdoor zie ik sommige bewoners een beetje vereenzamen, dat vind ik moeilijk om te zien. Ze vragen wat vaker of ik tijd heb voor een praatje, daar hebben ze dan echt behoefte aan. Dat extra beetje aandacht geef ik dan graag, hoewel ik er eigenlijk geen tijd voor heb. Maar ik kijk dan niet op de klok hoor, dan ben ik maar wat later thuis. Het is jammer dat nu niet alle

bewoners kunnen meedoen met de activiteiten, vanwege de maatregelen. Ik merk dat de bewoners die gezelligheid erg missen. Maar ze worden af en toe wel extra verwend. Bijvoorbeeld met een wijntje of advocaatje, of een borrelhapje. Andersom krijgen we ook attenties van bewoners, ontzettend lief vind ik dat!”

Thirza Kalkman, Verzorgende IG

Eerstverantwoordelijk verzorgende Annelies de Jong:

“We richten ons zoveel mogelijk op wat er nog wel kan en mag”

Op de vierde etage werkt Annelies de Jong als eerstverantwoordelijk verzorgende. Dit houdt in dat zij voor negen bewoners en hun familie het eerste aanspreekpunt is. Hebben zij vragen of verzoeken rondom de zorg, dan gaat Annelies hiermee aan de slag.

Haar hart ligt echt bij de zorg. Ze liep al op haar veertiende stage bij De Vijverhof en werkte hier voorheen als afdelingsassistente en helpende. “Ik zorg graag voor mensen en wil er voor ze zijn. Ik vind het fijn als bewoners me iets vragen, dan kan ik ook echt iets voor ze betekenen”, vertelt Annelies enthousiast.

Bingo op de gang

Is er voor Annelies veel veranderd sinds de eerste coronamaatregelen, afgelopen voorjaar? “In de beginperiode was het heel heftig, toen het huis dicht moest”, geeft ze aan. “Dat was voor heel veel bewoners een heel eenzame periode en moeilijk om vol te houden. Toen er weer bezoek mocht komen, slaakten we allemaal een zucht van verlichting. De regels veranderen steeds, dus we moeten ons blijven aanpassen.

Nu richten we ons zoveel mogelijk op wat er nog wel kan en mag. Zoals samen eten in de serre, maar dan in kleinere groepen en op veilige afstand van elkaar. We proberen in ieder geval de tijd te nemen voor de bewoners, door even bij ze te gaan zitten voor een praatje of om samen te eten. Dat kan niet altijd, omdat we ook weleens zieke medewerkers hebben die in quarantaine gaan. We moe-

ten het doen met de medewerkers die er zijn. Dan zijn we maar wat later klaar. Het hoort erbij en we zijn gelukkig nog gemotiveerd. We doen wat we kunnen! Ook de komende feestdagen trouwens. Die zullen er heel anders uitzien dan andere jaren, maar die laten we zeker niet zomaar voorbijgaan. We maken het extra gezellig en er zijn ideeën genoeg om er toch iets moois van te maken.”

De technische dienst is drukker dan ooit

Waren de heren van onze technische dienst tot begin dit jaar nog druk met installatiewerk en reparaties, sinds de landelijke corona-uitbraak doen ze veel meer. Harry Vermeulen en Wim Hoogstraten vertellen wat er sinds maart in hun werk is veranderd.

Harry Vermeulen: “Toen De Vijverhof in maart op slot ging, is ons takenpakket ineens flink uitgebreid. Van het leeg- en inruimen van kamers tot en met het apart afvoeren van afval en het rondbrengen van maaltijden. Heel wat anders dan anders, maar wel leuk. Op afdelingen die waren gesloten vanwege een besmetting, kwamen we alleen als het echt noodzakelijk was. In een beschermend pak, waardoor het zweet me al snel uitbrak. Ik heb er maar een uurtje in gelopen, dus ik heb echt respect voor de zorgmedewerkers die de pakken dagenlang moeten dragen. Ook heb ik regelmatig de schaarlift bediend waarmee familieleden toch door het raam konden praten met bewoners op diverse verdiepingen. Dat heeft heel veel leuke en dankbare reacties opgeleverd!”

Wim Hoogstraten vult aan: “De werkdruk is flink verhoogd sinds dit voorjaar. Het is nog te doen hoor, maar het is flink doorwerken. Dat we er taken bij hebben gekregen, betekent niet dat de andere werkzaamheden zijn gestopt. In het begin moesten we bijvoorbeeld ook regelmatig in de weekenden aan de slag, bijvoorbeeld om containers

“In het begin moesten we bijvoorbeeld ook regelmatig in de weekenden aan de slag, bijvoorbeeld om containers te ontsmetten.”

Wim Hoogstraten

te ontsmetten. Meer werk betekent ook dat we veel minder tijd hebben voor een praatje met de bewoners, dat is echt jammer. Vooral omdat zij in deze tijd best wat extra aandacht kunnen gebruiken. Als er ander werk ligt dat we kunnen doen, doe ik dat natuurlijk, maar technische klussen doe ik liever. Ach, het hoort erbij. Met z'n allen de schouders eronder!”

V.l.n.r. Edwin Koster, Harry Vermeulen en Vincent Kwisthout

Centrale rol voor receptiemedewerkers

“Minder aanloop en gezelligheid, veel meer telefoontjes”

Receptionisten Sylvia Assman en William Blaak zijn het eerste aanspreekpunt voor bezoekers en familieleden van onze bewoners. Hoe was het voor allebei toen De Vijverhof afgelopen voorjaar werd gesloten? En is hun werk nu anders?

Sylvia werkte eerst in de huishouding binnen De Vijverhof en is sinds 2007 met veel plezier receptioniste. William werkte ruim zes jaar geleden tijdens zijn studie 's avonds en in de weekenden als receptionist. Dit beviel hem zo goed, dat hij is gebleven. Beiden vinden vooral het persoonlijke contact met collega's, bewoners en bezoekers een fijn onderdeel van hun functie.

Dit contact werd natuurlijk een stuk minder toen De Vijverhof in het voorjaar dicht moest. Hoe hebben jullie dit ervaren?

Sylvia: “Er was ineens een stuk minder aanloop, maar er kwamen natuurlijk veel meer telefoontjes binnen. Dat vond ik helemaal niet vervelend. Het was jammer dat er minder bezoek kwam en het was ineens veeleisend qua telefonische drukte, maar ik ben een sociaal type dus ik help mensen graag.”

William: “Het was beneden natuurlijk veel rustiger: veel collega's werkten thuis, er kwamen geen mensen binnen en ook in de Brasserie was er niets te beleven. Het was stil en ik miste echt de gezelligheid en mensen die even een praatje kwamen maken. Ook had ik er moeite mee dat familieleden buiten moesten blijven. Sommigen vroegen

toch of ze niet alsnog heel even hun neus achter de deur mochten steken. Maar dat kun je niet toestaan, hoe verdrietig dat ook is. Mensen weigeren vond ik echt moeilijk.”

Waar gaan de meeste telefoontjes over?

Sylvia: “Het zijn meestal bezorgde familieleden die graag willen weten hoe het met vader, moeder, opa of oma gaat. Ook willen mensen graag weten hoe het nou precies zit met de regels: wat mag er wel en vooral niet? Hierbij gaat het met name om regels rondom bezoek en het ophalen en brengen van wasgoed. De regels veranderen, dus die vragen blijven komen.”

William: “We weten natuurlijk niet hoe het met de bewoners gaat, dus verwijzen we door naar de afdeling. Om de zorgmedewerkers te ontlasten, is besloten een speciaal spreekuur in te stellen: van 13.00 tot 14.00 kunnen familieleden bellen en vragen hoe het met bewoners gaat. Dat werkt prima.”

Tijdens de lockdown mocht er geen bezoek komen. Hoe reageerden mensen daarop?

Sylvia: “De meesten begrepen het wel, maar vonden het natuurlijk niet leuk. Ik heb geprobeerd iedereen zoveel

mogelijk gerust te stellen. Dat vonden de meeste bellers wel fijn, heb ik het idee. Toch heb ik ook wel boze mensen aan de telefoon gehad, die in paniek waren omdat ze niet mochten komen. Ik kan me dat heel goed voorstellen en heb geprobeerd rustig uit te leggen waarom het niet mocht. Als iemand dan boos blijft, blijf ik vriendelijk, maar hang ik op. Ik kan er niets anders van maken. Meestal word je naderhand wel teruggebeld en zeggen de bellers dat ik er natuurlijk ook niets aan kan doen.”

William: “Ik snap de frustratie van mensen die niet binnen mochten komen, maar weet ook dat hun boosheid niet persoonlijk gericht is. Ik kan dat gelukkig goed van me af laten glijden. Het is al lastig genoeg.”

Inmiddels mag er weer bezoek komen. Is er nu iets veranderd wat jullie werk betreft?

Sylvia: “We hebben nu transparante schermen voor de balie hangen en er staat handgel voor bezoekers. Ook liggen er mondkapjes als bezoekers die zelf niet bij zich hebben. Ik zorg ervoor dat er van allebei genoeg op voorraad ligt en let erop dat bezoekers hier gebruik van maken.”

William vult aan: “Het is belangrijk dat we ons allemaal aan de regels houden. Je ziet dat het virus steeds weer

oplaait, dus het is echt nodig. Ik vrees dat we nog wel even aan de maatregelen vastzitten, maar hoop dat we komend jaar weer langzaam terug kunnen naar normaal!”

“
Om de zorg-
medewerkers
te ontlasten, is
besloten een
speciaal spreekuur
in te stellen.
”

Welzijnswerk in tijden van corona Dagbesteding in een nieuwe vorm

Tot afgelopen voorjaar was het vaak enorm gezellig in De Vijverhof. Er werd samen koffie gedronken, gepraat, gelachen, gegeten en er vonden tal van activiteiten plaats. Tot de coronamaatregelen roet in het eten gooiden. Hoe is dit voor medewerkers van de afdeling Welzijn? We vroegen het Alice van der Sanden en Lisa Kuijf.

Alice van der Sanden: "De dagbesteding voor mensen met een indicatie die in De Vijverhof wonen, is sinds kort weer in kleine groepjes opgestart. Dat doet de deelnemers echt goed, hoewel ze de gezellige reuring van veel mensen bij elkaar nog wel missen. Alles heeft lange tijd stilgelegen, waardoor ons werk er ineens heel anders uit kwam te zien. Zo hebben we bewoners begeleid tijdens de raamgesprekken en het videobellen met familie, zijn we op huisbezoeken geweest – uiteraard op afstand en met een mondkapje – en hebben we boodschappen voor bewoners gedaan. Ook hebben we maaltijden rond-

gebracht en bewoners op een veilige manier vermaakt. We merkten dat veel mensen behoefte hadden om te praten, dus boden we met plezier een luisterend oor. En wilden bewoners graag een spelletje doen, dan deden we dat met ze. We hebben ons ingezet waar we konden."

Lisa Kuijf: "De maanden waarin De Vijverhof gesloten was, waren heel heftig. Bewoners konden niet naar buiten terwijl het mooi weer was, dat zorgde voor veel verdriet. Het was echt een nare tijd, je kunt je niet indenken wat dat met iemand doet. Om mensen een beetje op te vrolijken, hebben we onder meer buiten muzikanten laten optreden, pannenkoeken gebakken en bloemen uitgedeeld. Gelukkig wordt het langzaamaan weer steeds gezelliger. Er komt weer bezoek en we mogen weer wat kleinschalige activiteiten organiseren, 'coronaproof' uiteraard. Ik ben erg blij dat we stapje voor stapje weer terug naar 'normaal' gaan. We zien de bewoners steeds meer opbloeien, het doet ze echt goed. Hopelijk kunnen we tijdens de feestdagen ook wat leuke activiteiten organiseren. Ik vind het dapper dat alle bewoners zich er zo goed doorheen hebben geslagen en hoop dat het nooit meer zo gaat als afgelopen voorjaar!"

”
Er komt weer bezoek en we mogen weer wat kleinschalige activiteiten organiseren, 'coronaproof' uiteraard.

“

Lisa Kuijf

Alice van der Sanden

Kok Dennis Wijers:

“We serveren regelmatig een extraatje om de bewoners een hart onder de riem te steken”

Ook in de keuken van De Vijverhof merken de medewerkers dat de coronapandemie veranderingen met zich meebrengt. Kok Dennis Wijers vertelt hoe de keukenbrigade hiermee omgaat.

“Het grootste verschil is natuurlijk dat de Brasserie gesloten is: de mensen moeten nu alleen op hun kamer eten en feestjes en verjaardagen worden er niet meer georganiseerd. Ook buurtbewoners kunnen hier niet meer de maaltijd komen nuttigen. Eten is nu voor veel mensen geen gezellig uitje meer. Heel triest dat het zo moet, maar het is niet anders.

We missen het klaarmaken van de buffetten voor de feestjes en natuurlijk de bestellingen vanuit de Brasserie.

Daar staat tegenover dat er nu meer mensen gebruiken van Tafeltje-Dekje. Verder is er voor ons niet veel veranderd. We werkten natuurlijk al hygiënisch en zijn nu extra streng: nog vaker handen wassen en desinfecteren dus. Ook dragen we een mondkapje en latex handschoenen en houden we afstand van elkaar. Voor mensen met griep- of verkoudheidsklachten of die corona hebben, verpakken we de maaltijden in aparte wegwerpbakjes. Deze komen dus niet terug in de keuken om af te wassen, zodat wij er niet door besmet raken. Een veilige oplossing.

Om de bewoners een hart onder de riem te steken, serveren we nu regelmatig een lekker extraatje. Een apparcarré, kroket of bamihapje bijvoorbeeld. Het is goed om te horen dat dit wordt gewaardeerd! Voor de feestdagen, die dit jaar anders gaan verlopen, hebben we ideeën om de mensen toch lekker te verwennen. We willen er ondanks alles graag iets speciaals van maken.”

Opleidingscoördinator Daniëlle Doest:

“Praktijktrainingen laten we zoveel mogelijk doorgaan”

Een opleiding volgen en stage lopen is in coronatijd anders dan anders. Hoe gaan we hier binnen De Vijverhof mee om? Opleidingscoördinator Daniëlle Doest legt uit wat de mogelijkheden zijn.

Sinds 1 januari van dit jaar houdt Daniëlle zich onder meer bezig met stages bij De Vijverhof en de bij- en nascholing van onze eigen medewerkers. Een groot deel van haar werk bestaat uit Werken en Leren: leerlingen die het vak leren door te werken in de praktijk en een dag in de week naar school gaan. Ze vertelt: “Ik verzorg bijvoorbeeld de vacatures voor leerlingen Verzorgende IG op onze website en ben betrokken bij de werving en selectie van leerlingen en stagiairs. Ook beantwoord ik vragen van studenten en onderwijsinstellingen over stages en opleidingen. Verder bezoek ik netwerkbijeenkomsten – al vinden die sinds afgelopen voorjaar niet meer ‘live’ plaats, wel online.”

Leermanagementsysteem

“Voor onze eigen medewerkers bekijk ik waar we trainingen kunnen volgen, welke trainingen we kunnen inkopen en wat we hier zelf in kunnen betekenen”, gaat Daniëlle verder. “Vervolgens maak ik plannings en houd ik een trainingskalender bij. Ons eigen digitale leermanagementsysteem voor e-learning willen we komend jaar gaan uitbreiden met meer thema’s en meer deelnemers, zodat je als medewerker zelf kunt werken aan je eigen vakmanschap. Je kunt dan direct zien welke e-learning-programma’s worden aangeboden en jezelf aanmelden.”

Digitaal contact

Sinds de coronamaatregelen hun intrede deden, is het werk van Daniëlle flink veranderd. “Vanaf half maart werk ik thuis en ben ik minder ‘in beeld’ bij studenten en medewerkers. Dat is niet altijd praktisch, maar we zijn met z’n allen steeds handiger geworden in digitaal in plaats van persoonlijk contact. Inmiddels werk ik wel weer af en toe op kantoor, wat ik heel prettig vind. Je komt elkaar dan ‘vanzelf’ tegen en kunt even wat vragen of vertellen. Op kantoor werken is ook praktisch als het gaat om sollicitatiegesprekken: het is veel waardevoller om elkaar live te zien en spreken.”

Trainingen op locatie

De ingeplande trainingen zijn van afgelopen maart tot aan de zomer afgezegd. Daniëlle: “We zijn aan het kijken wat nu de mogelijkheden zijn. Want we willen voorkomen dat de kwaliteit van de zorg achteruitgaat door het ontbreken van opleidingsmogelijkheden. We kijken op welke manier we praktijktrainingen kunnen laten doorgaan, bijvoorbeeld in kleinere groepen of grotere ruimtes. We kunnen nu veel minder trainingen verzorgen in het Trefpunt in De Vijverhof. Daarom hebben we contact gezocht met Protestantse wijkgemeente De Hoeksteen. Hier huren we nu een ruimte waar veertien mensen op ruime afstand van elkaar – en met een mondkapje – een training kunnen volgen. Een mogelijkheid waar we erg blij mee zijn, want als we nu met alles stoppen, wordt het moeilijk om de opgelopen achterstand in te halen.”

Stages hervat

Daniëlle vervolgt: “Gelukkig hebben we begin dit jaar intern BIG-toetsers opgeleid die de voorbehouden en risicovolle handelingen van collega’s kunnen beoordelen. Dit kan nu dus prima intern. Ook ons skills-lab is een uitkomst: hier kunnen medewerkers verpleegkundige handelingen oefenen. In maart en april zijn veel stages stopgezet, maar inmiddels zijn die alweer op het oude niveau. Belangrijk, want de praktijkopleidingen moeten doorgaan om straks over voldoende zorgmedewerkers te kunnen beschikken.”

“

In maart en april zijn veel stages stopgezet, maar inmiddels zijn die alweer op het oude niveau.

”

Verzorgende Miranda van Jeveren:

“Het is een zware periode waar we echt even doorheen moeten”

Ze werkt al 21 jaar als verzorgende bij De Vijverhof, waarvan de laatste 9 jaar in de thuiszorg. “Een prachtberoep”, zegt ze. “Maar dit is wel een lastige tijd, waarin je veel eenzame ouderen ziet. Dat doet echt iets met je.”

Sinds corona zijn intrede deed, dragen medewerkers van de thuiszorg standaard een mondkapje en handschoenen tijdens het werk en houden ze zoveel mogelijk afstand. Uiteraard wordt ook zo hygiënisch mogelijk gewerkt. Heeft een cliënt klachten die bij het coronavirus horen, dan wordt diegene zo snel mogelijk getest. “Tot de uitslag bekend is, gaan we in een beschermend pak naar binnen”, legt Miranda uit. “Gelukkig zijn al deze materialen voldoende beschikbaar, dat geeft een veilig gevoel. Toch doet deze situatie mentaal iets met je: je bent heel alert en constant bang dat je kwetsbare ouderen onbewust besmet.”

Extra aandacht

Ook op andere vlakken is deze periode zwaarder dan anders. Miranda vertelt: “Ik merk aan cliënten dat ze meer behoefte hebben om hun verhaal te doen en graag even een praatje willen maken. Veel kwetsbare ouderen krijgen nu nauwelijks bezoek, waardoor ze vereenzamen. Soms zie je dat hierdoor zelfs hun gezondheid achteruitgaat. Erg verdrietig om te zien, dit raakt me echt. Iedereen heeft

aandacht nodig, dus ik probeer hier nu vaak wat extra tijd voor te nemen. Bijvoorbeeld voor een gesprekje en door een drankje voor iemand neer te zetten. Je wilt graag wat meer doen voor deze mensen, maar daar is helaas nauwelijks tijd voor. Hierdoor voel ik me soms tekortschieten. Gelukkig krijgen we veel dankbaarheid terug, waardoor je er soms toch een voldaan gevoel aan overhoudt.”

Moed houden

“In deze periode is het extra fijn dat ik lieve collega’s heb met wie ik hierover kan praten”, gaat Miranda verder. “We ondersteunen elkaar, samen dragen we dit. Het is wel jammer dat veel mensen van De Vijverhof nu thuis werken en vergaderingen niet doorgaan. Hierdoor zie je minder collega’s op de werkvloer, hebben we minder ondersteuning en kunnen minder vaak ons verhaal kwijt. Dat vind ik wel een gemis. Maar we proberen hoe dan ook moed te houden, voor onszelf en onze cliënten. Die proberen we op te beuren met een grapje, een glimlach en positieve energie. Als we samen de schouders eronder zetten, komen we hier doorheen.”

Geestelijk verzorger Peter Versloot:

“Er blijkt meer te kunnen dan ik in eerste instantie dacht”

Als geestelijk verzorger bij De Vijverhof was Peter Versloot altijd onder de mensen. Tot in maart 80% van zijn werk abrupt stopte.

“Het was vooral in het begin een heftige tijd”, vertelt hij. “Het belangrijkste deel van mijn werk, mensen bezoeken, mocht niet meer. Ook het organiseren van bijeenkomsten en het leiden van gespreksgroepen, vieringen en weeksluitingen stond per direct stil. Ik moest ineens thuisblijven, terwijl ik juist de bewoners wilde bijstaan. Dat heb ik in eerste instantie gedaan door iedere bewoner persoonlijk een kaartje te sturen.”

‘Tv-dominee’

“Daarna ben ik gaan bedenken wat er nog wél mogelijk was. En dat blijkt best veel te zijn. Ik ben af en toe op bezoek gegaan bij bewoners die een luisterend oor

het hardst nodig hadden, bijvoorbeeld omdat ze net een naaste hadden verloren. Uiteraard op ruime afstand, met een mondkapje op en op één afdeling per dag. Ik wil er graag zijn voor de mensen, en op deze manier kan dat. Daarnaast hebben we de weeksluitingen aangepast en opgenomen, zodat iedereen ze thuis kan volgen. Ik ben dus eigenlijk een nieuwe carrière gestart als ‘tv-dominee’, haha! Gelukkig mag er steeds een beetje meer. Zo zijn er weer herdenkingsbijeenkomsten geweest en kleine gespreksgroepen in de serres opgestart, waarbij we ons uiteraard aan de maatregelen houden. Dat is kaler en killer dan anders, maar ik zie het als de beste mogelijkheid voor nu. Helaas kunnen we het Trefpunt voorlopig niet gebruiken voor de activiteiten. De ‘gewone’ kerstvieringen gaan niet door, maar we zijn aan het bekijken wat we daarvoor in de plaats kunnen doen. Als je denkt in mogelijkheden, kom je soms toch nog een heel eind. En onthoud: houd moed, heb lief en blijf op God vertrouwen.”

Medewerkers huishouding Odessa Andjole en Samantha van Dinther

“We werken voorzichtiger en houden afstand”

Het schoonhouden van de kamers van de bewoners, de toiletten en de gangen gaat altijd door, ook in tijden van corona. Is er nu veel veranderd? We vroegen het Samantha van Dinther en Odessa Andjole, medewerkers huishouding.

“Er is niet veel anders nu”, geeft Samantha aan. “We werken nu natuurlijk voor de veiligheid met een mondkapje op en zijn voorzichtiger: we houden netjes afstand tot de bewoners. Dat lukt prima hoor, en ik heb er ook geen moeite mee. Het went allemaal vanzelf.” Odessa vult aan: “We passen ons gewoon aan en doen ons best. Ik heb hooikoorts. Als het begint te kriebelen, wissel ik gewoon wat vaker van mondkapje, dat vind ik geen probleem. En als we griepig of verkouden zijn, laten we ons testen. Zo houden we het veilig voor de bewoners en onze collega’s.”

Tijd maken voor een praatje

“Tijdens de lockdown afgelopen voorjaar hebben we ons werk iets aangepast”, vertelt Samantha. “Geen bezoek mogen ontvangen en je familie niet kunnen zien, lijkt me dramatisch. Daarom hebben we tijd vrijgemaakt voor een praatje met de bewoners, zodat ze toch een beetje aanspraak hadden. Zo hebben we geprobeerd het gemis van familie een beetje te verzachten.” Odessa: “We hebben vooral geprobeerd het positief te houden en gezegd dat we er even doorheen moeten met z’n allen, maar dat het goed komt. Gelukkig is het ergste leed nu voorbij en mag er weer bezoek komen. Je merkt dat meteen aan de bewoners!”

“We hebben vooral geprobeerd het positief te houden en gezegd dat we er even doorheen moeten met z’n allen, maar dat het goed komt.”

colofon

Spraakwater

Jaargang 5, nr. 17, winter 2020

Uitgave

Spraakwater verschijnt 2x per jaar

Uitgever

De Vijverhof

Concept & realisatie

qlant imagobouwers

Redactie

De Vijverhof en qlant

Fotografie

De Vijverhof en qlant

Contact

Woonzorgcentrum

De Vijverhof

Reigerlaan 251, 2903 LJ

Capelle aan den IJssel

Telefoon:

010 - 450 37 55

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming worden overgenomen.

 @hsbdevijverhof

 /vijverhof

 de_vijverhof

www.hsbdevijverhof.nl

ZorgkaartNederland.nl

Deel uw
ervaring met
de zorg
en help zo
anderen
met kiezen.

De grootste ervaringsite in de zorg.

Zorgen.
Zo mooi is
ons vak!

Kom jij ook werken bij De Vijverhof?
Kijk op werkenindevijverhof.nl